25/01/2025

Αιτωλίας Δαμασκηνός: «Ιατρική και Εκκλησία συνδέονται άρρηκτα υπηρετώντας το μυστήριο της Ζωής»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στην έναρξη του Περιφερειακού Ογκολογικού Συνεδρίου «Up to date Ογκολογία στην Περιφέρεια – η σύγχρονη αντιμετώπιση των ογκολογικών ασθενών στην Αιτωλοακαρνανία» παρέστη το βράδυ της Παρασκευής 24ης Ιανουαρίου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Το Συνέδριο πραγματοποιείται στο Αγρίνιο, το διήμερο 24 – 25 Ιανουαρίου 2025 από την Εταιρεία Μελέτης και Εφαρμογής Εξατομικευμένων Αντινεοπλασματικών Θεραπειών Δυτικής Ελλάδας, υπό την αιγίδα του Ιατρικού Συλλόγου Αγρινίου, της Εταιρεία Ογκολόγων Παθολόγων Ελλάδας και του Metropolitan General.
Κατά τον χαιρετισμό του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέφερε τα εξής:

«Χαιρετίζω και εγώ με τη σειρά μου αυτή την Διημερίδα Ογκολογίας που διεξάγεται στην περιοχή μας, και έρχομαι να καταθέσω ορισμένες σκέψεις γύρω από το φλέγον ζήτημα του καρκίνου και της ποιμαντικής αντιμετώπισής του.

Η Εκκλησία πάντοτε μέσα στην ανθρώπινη ιστορία φανερώνεται ως ο ανύσταχτος συμπαραστάτης του κάθε προσώπου. Ιδιαιτέρως δίνει αξία στον άνθρωπο ως μια ενιαία ψυχοσωματική οντότητα. Δεν προστατεύει μόνο την ψυχή του, αλλά διαφυλάσσει και το σώμα του, αφού το χαρακτηρίζει "ναό του Αγίου Πνεύματος" (Α' Κορινθ. 6,19).

Ως εκ τούτου η Εκκλησία στηρίζει και την Ιατρική επιστήμη, μιας και αποσκοπεί παντοιοτρόπως στην αποκατάσταση της σωματικής υγείας. Εξάλλου στο βιβλίο της Σοφίας Σειράχ της Παλαιάς Διαθήκης διασώζεται η προτροπή: "τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος·"(38,1). Προτρέπεται ο καθένας να αποδίδει την προσήκουσα "τιμή του προς τον ιατρό για όσα προσφέρει, διότι ο Κύριος έκαμε αυτόν."

Τόσο η Ιατρική, όσο και η Εκκλησία έχουν έναν κοινό παρανομαστή, τον άνθρωπο. Και οι δυο τον υπηρετούν από την αρχή έως το τέλος της ζωής του. Στοχεύουν στη θεραπεία του πάσχοντα συνανθρώπου, αφού η μεν ιατρική αποβλέπει στη θεραπεία της σωματικής ασθένειας, η δε Εκκλησία στη θεραπεία της πνευματικής νόσου.

Επίσης η πρόνοια της Εκκλησίας για τον ασθενή διαφαίνεται και από το τεράστιο φιλανθρωπικό της έργο στο διάβα των αιώνων. Η "αγάπη" που διακηρύσσει, μετουσιώνεται σε πράξη μέσω των διαφόρων προνοιακών δομών που ίδρυσε και ιδρύει. Πόσα νοσοκομεία δημιουργήθηκαν τον 4ο και 5ο αιώνα μ.Χ. από την

Εκκλησία;

Χαρακτηριστικά στα μεγάλα εκκλησιαστικά κέντρα της Ρώμης, της Αλεξάνδρειας και της Κωνσταντινούπολης λειτούργησαν άρτια οργανωμένες μονάδες υγείας. Τα τότε νοσοκομεία ήταν οι πρόδρομοι των σημερινών νοσοκομειακών ιδρυμάτων. Αλλά και πολλοί εκκλησιαστικοί Πατέρες ασχολήθηκαν με την ιατρική επιστήμη, όχι μόνο σπουδάζοντάς την, αλλά αφήνοντας και ιατρικά έργα. Άρα η Ιατρική και η Εκκλησία συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, υπηρετώντας το μυστήριο της Ζωής.

Σήμερα η Ιατρική επιστήμη έρχεται ως θείο δώρο για τον κάθε άνθρωπο να τον ενισχύσει στην εμπερίστατη κατάστασή του. Ο ίδιος ο Κύριος χαρακτηρίζεται ως ο "Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων", ο οποίος μέσα από το επίγειο διάβα Του αποδεικνύεται ότι όχι μόνο συγχωρεί τις ανθρώπινες αμαρτίες, αλλά και θεραπεύει πλήθος αρρώστων. Η Ιατρική λοιπόν στηρίζεται από την Εκκλησία, τη στιγμή που Πρώτος την διακόνησε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός.

Η ασθένεια είναι φοβερή δοκιμασία για τον άνθρωπο που του προκαλεί πόνο και του προξενεί φόβο θανάτου. Η στιγμή της διάγνωσης του ογκολογικού ασθενή χαρακτηρίζεται επώδυνη τόσο για τον ίδιο, όσο και για τους οικείους του. Και δικαιολογημένα, αφού σύμφωνα με στατιστικές ο καρκίνος στις μέρες μας αποτελεί παγκοσμίως τη δεύτερη αιτία θανάτου μετά τα καρδιολογικά αίτια. Η στιγμή αυτή είναι που τόσο ο ίδιος ο ασθενής, όσο και το περιβάλλον του είναι αναγκαίο να οχυρωθούν με θάρρος, υπομονή, αποφασιστικότητα και ελπίδα, χαρακτηριστικά με τα οποία πέρα από τον ιατρό, οφείλει να τους εμπνεύσει και ο ποιμένας της Εκκλησίας.

Και πως να μην υπάρχει ελπίδα; Ελπίδα στη παντοδυναμία του Θεού, αλλά και στην ευεργετική εξέλιξη της επιστήμης, η οποία με την έγκαιρη ανίχνευση του καρκίνου

κατορθώνει τον περιορισμό της θνητότητας από τη νόσο. Και πως να μην υπάρχει ελπίδα όταν αυξάνεται η ανίχνευση σε πρώιμο στάδιο, με δυνατότητα ριζικής θεραπευτικής αντιμετώπισης όπως για παράδειγμα ο προ-συμπτωματικός έλεγχος του καρκίνου του παχέος εντέρου;

Αλλά και πως να μην υπάρχει ελπίδα όταν η αντιμετώπιση και η θεραπεία της νόσου με την ανάπτυξη γονιδιακών θεραπειών, βελτιστοποιημένων κλασσικών χημειοθεραπευτικών μεθόδων κ.α., συντείνει στην αύξηση του προσδόκιμου ζωής; Και φυσικά θα αποτελούσε παράλειψη το να μην προστεθούν σε αυτή την ελπιδοφόρα κατεύθυνση και οι πιο προηγμένες μεθόδοι πρόληψης της νεοπλασματικής νόσου, όπως είναι ο εμβολιασμός κατά ιών που ευθύνονται για συγκεκριμένες μορφές καρκίνου, όπως για παράδειγμα κατά του ιού HPV.

Ο ασθενής έχει δικαίωμα σε μια αξιοπρεπή και εξατομικευμένη φροντίδα υγείας, σε ένα ασφαλές και αξιοπρεπές περιβάλλον. Όταν δε αυτές οι παροχές δύνανται να εφαρμοστούν σε τοπικό επίπεδο, απαλλάσσουν τον ασθενή και τους φροντιστές του από το βάρος των μετακινήσεων σε αστικά κέντρα με μεγαλύτερες δυνατότητες στην υγειονομική περίθαλψη με όποιες αρνητικές προεκτάσεις αυτές επιφέρουν σε οικονομικό, εργασιακό, ψυχολογικό και όχι μόνο επίπεδο. Γι' αυτό και χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία της ενίσχυσης στην τοπική κοινωνία των δυνατοτήτων ανίχνευσης και αντιμετώπισης του καρκίνου με τη βοήθεια εξειδικευμένων επιστημόνων και σύγχρονων μεθόδων ελέγχου και θεραπείας της νόσου.

Τελειώνοντας να ευχαριστήσουμε την οργανωτική επιτροπή του συνεδρίου και ιδιαιτέρως τον πρόεδρο αυτής κ. Θεοφάνη Φλώρο, που είχαν την ευγενή καλοσύνη να μας απευθύνουν πρόσκληση συμμετοχής στις εργασίες αυτού. Δεν θα μπορούσε η τοπική Εκκλησία να απουσιάζει από μια πρωτοβουλία που αφορά την τοπική κοινωνία και έχει σκοπό την βελτιωμένη παροχή υγειονομικών υπηρεσιών στον τόπο μας.

Εκκλησία και Ιατρική υπηρετούμε-διακονούμε από κοινού τον όλο άνθρωπο και αγωνιούμε για τη ψυχοσωματική του υγεία.

UP TO DATE
Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.